

Modře označené štítky znamenají, že není zaplacené předplatné! Předplatné na jeden rok je 31,42 + 1,58 (HST) = 33 kan. dolarů Cena 2,85 + 0,15 (HST) = 3,00 dolary.	Agreement # 40005374/ Registration # 09089 Datum, dokdy jsou noviny předplaceny, je v pravém horním rohu štítku! ISSN 1186-9283 (Print) ISSN 1923-1784 (Online) J Time Commit- ted Á délai convenu	Telefon: 416/530-4222 Praha: 222-261-811 E-mail: abe@zpravy.ca abe@satellite1-416.com
---	---	--

No. 6.

ČESKOSLOVENSKÉ NOVINY - CZECHOSLOVAK NEWSPAPER

(575.)

Vol. 27.

satellite **1-416**

Thursday,

June 8,

2017

Published by ABE, P. O. Box 176, Toronto „E“, Toronto, Ontario, Canada M6H 4E2

satellite1-416.com – zpravy.org – zpravy.ca – spravy.ca

Poezie Carvera - s Labusem a Viklickým

Úvodem musím přiznat, že jsem neměl ani ponětí o americkém básníku Raymondu Carverovi a o představení Jiřího Labuse a Emila Viklického *Proč si nezatančíte*, které je jemu věnované. Omluvou pro mne může být skutečnost, že jsem nebyl jediný, přestože pořad byl poprvé uveden ve Viole již v roce 2003. Vynikající *Nokturna* Miloše Krajného jsou buď v kostele u svatého Václava nebo na Masaryktownu a tentokrát jsem měl pocit, že by se poezie Raymonda Carvera hodila spíše do komornějšího prostředí, čili k sv. Václavu, i když se mluvilo o věcech velice světských, ba často hospodských, jak to u amerických básníků bývá. Ale hovořilo se také o strachu, že před domem zastaví policejní auto, o strachu z toho, že člověk usne anebo o strachu z toho, že nebude moci spát, o strachu z minulosti, o strachu, že ulétne přítomnost, o strachu z telefonu, který vyzvání do noci, o strachu z elektrických výbojů, o strachu z uklízečky s vyrazkou na tváři, ze psů, co mohou pokousat, o strachu, že člověk bude muset identifikovat mrtvého kamaráda, o strachu ze života bez peněz i z bohatství, když ostatní budou

studoval tvůrčí psaní u Johna Gardnera na Chico State College (někde je uváděno také Chicago State College), publikoval v časopisech *The New Yorker* a *Esquire*. Jeho poezii lze nazvat jako *mikropovídky*. Oženil se v devatenácti letech, vzal si šestnáctiletou Maryann Burk. Měli dvě děti dceru Christinu La Rae a syna Vance Lyndsay. Pracoval se svým otcem na farmě v Kalifornii, později jako poslíček, uklízel, učil angličtinu na střední škole, byl prodávčem a číšníkem. Carver odmítá, že byl ovlivněn Hemingwayem. Podle pamětí Maryann Burk Carverové z roku 2006 k rozpadu manželství došlo v roce 1972, kdy se zamiloval do Diane Cecilly, redaktorky na univerzitě v Montaně. Maryann ho však nechtěla opustit, přestože Raymond byl agresivní a hodně pil. V roce 1980 se znovu oženil s básničkou Tess Gallagherovou, s kterou se seznámil na konferenci v Dallasu. Zemřel na rakovinu v roce 1988 ve věku padesáti let. Zajímavostí je, že Carver je populární v Chorvatsku. Věnovali se mu režiséři Goran Kovač (Studentova žena) a Toma Židič (Kolotoč).

V jiném příběhu Carver vypráví o štěstí kluků, kteří po ránu roznášejí noviny a že toto štěstí přichází nečekaně. Jindy je to o tom, co se stane, když někdo zabouchne dveře a jak člověk hledí do svého domu. Cesta zpět je jen skrz rozbité okno. Člověk tak znovu opakuje staré chyby. Carverovy příběhy jsou příběhy všedního dne. Na konci dne má člověk pocit, jako že vykonal něco, co vypadalo jako poctivá práce a sepíše, co je potřeba vykonat druhý den. Při tom člověk zapomíná na poezii života. ...jeho básně by měly sežrat myši.

Básník se stále ptá, co je důležité v životě a dospívá k závěru, že je to pocit lásky: „Dostal jsi od života to, co jsi chtěl? A co jsi chtěl? Vědět, že mě má někdo rád, cítit, že jsem na tomto světě milován...“

Zeptal jsem se po představení Jiřího Labuse, co měl Carver společného s beatnickými básníky jako byl třeba Kenneth Fearing (1902-1961), u kterého můžeme pozorovat jisté podobnosti - Fearing se rovněž léčil v závislosti na alkoholu i jeho manželství se rozpadlo...

JL: Carver je poněkud pozdější.

ABE: A jak jste na něho přišli?

JL: Zcela náhodou, v Praze jsem si koupil dvě jeho knížky. Sbírku povídek a sbírku básní. Přečetl jsem si to a hrozně se mi to líbilo. Řekl jsem si, že by bylo dobré udělat z toho večer pro Violu. Je to ozvěna sedmdesátých let a okamžitě jsme k tomuto projektu přizvali Emila Viklického. Emil dokonce dvě básničky zhudebnil, což v pořadu zpívám. Tento program máme ve Viole tak jednou za půl roku. Oba máme málo času a máme to jako takový bonbónek. Před Torontem jsme to měli ve Vancouveru a v Edmontonu.

ABE: Máte na programu i jiné básníky?

JL: Básníky zrovna ne, ale mám program z povídek tanečního choreografa Jiřího Kiliána, který žil v emigraci v Německu a v Holandsku. Málokdo ví, že píše také povídky, které mají humor a surrealistickou notu. I u Carvera mám rád básně o strachu, snech a spaní. Má to podobnou formu.

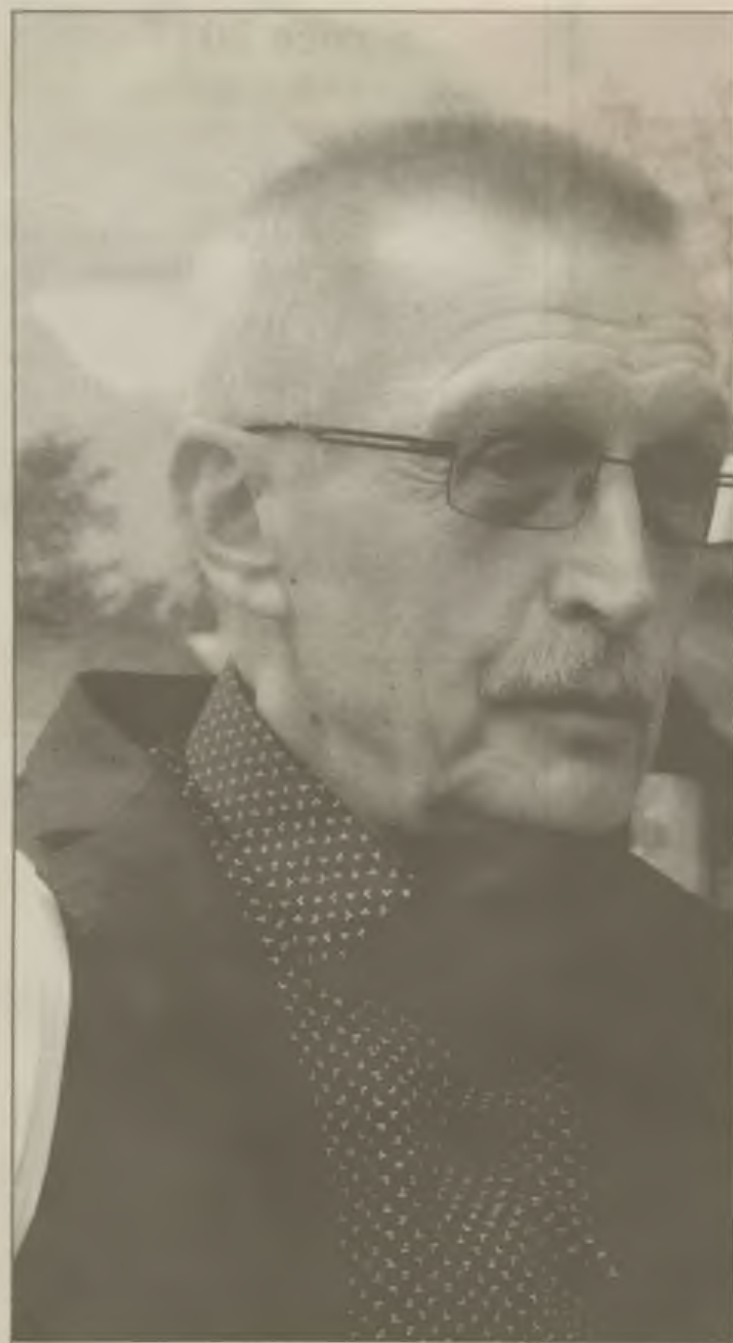
ABE: Čtete sám hodně poezii?

JL: Ano a proto tyhle texty mluví ke mně. Je to něco, co dělám rád z duše. Rád vzpomínám na šedesátá léta, kdy se to najednou trochu uvolnilo a do Prahy přijel Allen Ginsberg, ale pak se to vrátilo do starých kolejí.

ABE: Koho máte rád z českých básníků?

JL: Jaroslava Seiferta, Oldřicha Mikuláška, Jana Skácela...

Pokračování na str. 5

Emil Viklický

chudí, o strachu z úzkosti i z psychologických změn, o strach z toho být někde pozdě a nebo být někde dřív, než někdo zdechne, o strachu z rukopisu potomků na obálce, o strachu z odchodu jednoho z partnerů. Strach ze stárí, ze zmatenosti, ze smutku, strach z rána, ale hlavně ze strachu ze smrti i z dlouhého života...

Carver se narodil v roce 1938 v Clatskanie v Oregonu na západě Spojených států, Byl podobně jako jeho otec alkoholikem,

Jiří Labus a dr. Miloš Krajný

satellite 1-416

Agreement # 40005374/ Registration # 09089
P.P.I.C. Accounts # 1001583
GST Business # 86957 0572 RT0001
Paid in Toronto

CZECHOSLOVAK NEWSPAPER

published by ABE
P.O. Box 176, Toronto „E“,
Toronto, Ont. M6H 4E2
Telefon: 416/530-4222
E-mail: abe@zpravy.ca
abe@satellite1-416.com
www.satellite1-416.com
www.zpravy.org
www.zpravy.ca
www.spravy.ca

Česká adresa: ABE/ČIŽINSKÁ
Štefánikova 387, 500 11 Hradec Králové 11

Tel.: 222-261-811

ISSN 1186-9283 (Print)

ISSN 1923-1784 (Online)

Advertising rates: 22.00 per inch/col.

\$ 1.65 CDN per line/col.

Předplatné:

v Kanadě \$ 31,42 + \$ 1,58 (GST) = \$ 33,00,

pro ostatní svět CND/US \$ 50.

v ČR 800 Kč, na Slovensku 30 eur.

PDF elektronicky \$ 20 - (dobrovolná)

V ČR 200 Kč, na Slovensku 8 eur.

Churches

ČESKÉ A
SLOVENSKÉ
BOHOSLUŽBY
V TORONTÉ

Rímsko-katolický kostel sv. Václava (R.C. Church of St. Wenceslaus), 496 Gladstone Ave., Toronto, Ont. M6H 3H9.
Internet: www.katolik.ca. Bohoslužby: neděle v 10:30, pátek 19:00. Duchovní správce: Tomáš Kaňa. Tel.: 416/532-5272, fax: (416) 516-5311.

Rímsko-katolický kostel sv. Cyrila a Metoda (R.C. Church of St. Cyril and Methodius), 5255 Thornwood Drive, Mississauga, Ont. L4Z 3J3. Slovenská omša: Neděle: 11:00, úterok, streda, a piatok: 19:00, 1. so 18:00. Anglická: Neděle 9:00, sobota: 17:00. Pondelok a štvrtok 9:00. Farář: Grzegorz Nowicki. Tel.: 905/712-1200, fax: 905/712-0974.

Slovenský grécko-katolický kostol sv. Marie (Slovak Greek Catholic Church of St. Mary) 257 Shaw St., Toronto, Ont. M6J 2W7. Tel. 416/531-4836. Bohoslužby: 9:00 angl., 10:30 slov.

Slovenský evanjelický kostol augsburgského vyznania sv. Pavla (Slovak Evangelical Lutheran Church of St. Paul) 1424 Davenport Rd., Toronto, Ont. M6H 2H8. Tel.: 416/658-9793. Rev. Ladislav Kozák, Bohoslužby: neděle 10:45.

Luteránský kostel sv. Lukáše, (Lutheran Church of St. Luke), 3200 Bayview Ave. (Bayview a Finch), Toronto. Rev. Dušan Tóth. Nejbližší bohoslužby: 4.8. a 2.7. Vždy ve 13 hodin.

Moravští bratři (Moravian Brothers Church); Bohoslužby pouze anglicky-neděle v 11:00. 7 Glenora Ave. Toronto, Ont. M6C 3Y2. Tel.: 416/656-8661. Duchovní správce: Rev. Rowan Simmons, e-mail newdawnmoravian@bellnet.ca; www.newdawnmoravianchurch.org

Kat. bohoslužby mimo Toronto

Hamilton: Kostel sv. Cyrila a Metoda, 204 Park Street North., Hamilton, ON. - Bohoslužby každou druhou neděli v měsíci v 15:00 hodin.

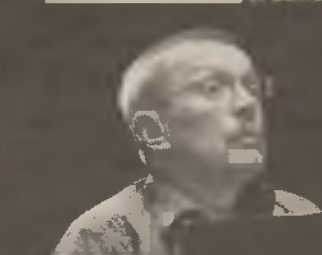
Kingston: Kaple Newman House, 192 Frontenac Street. Nejbližší bohoslužby: Bude oznámeno

Ottawa: Kostel sv. Leopolda Mandiče (Lyndale a Hinchey): 170 Hinchey Avenue. Bude oznámeno.

Kat. bohoslužby mimo Ontario

Montreal: Kaple Loyola High School, 7272 Sherbrooke Street. Nejbližší bohoslužby: Bude oznámeno.

ROCTURES IN THE CITY PRESENTS SPECIAL CONCERT

Saturday
JUNE 3
PRAGUE RESTAURANT
450 Scarborough Golf Club Road
(MASARYKTOWN)
5:00 PM

Jazz Piano recital
Emil Viklicky

info: 416 481 7294

TICKETS: \$25.00 at the door

www.vstupenky.ca

Česká televize Nová vize

Internetové vysílání: novavize.com

vysílá v Ontariu vždy v sobotu v 10:00 hodin

opakování ve středu v 7:00 hodin

na stanici OMNI 1

(V Torontu kanál 47/kabel 4, 169 a 520)

E-mail: novavize.ca@gmail.com

Adresa: 7-Auburn Ave. # 1, Toronto ON, M6H 2L6

Informační a imigrační středisko ČSSK

Poštovní adresa je:

P. O. Box 564, 3044 Bloor St. W., Toronto, Ont. M8X 2Y8

Tel.: 416/925-2241

E-mailové adresy: Ústředí: ustredil@cssk.ca

Torontská odbočka ČSSK: Toronto@cssk.ca

Webová adresa ČSSK: www.cssk.ca

Torontská odbočka ČSSK

Telefon: (416) 762-6846

Masaryk Memorial Institute Inc.

450 Scarborough Golf Club Rd., Scarborough, Ont. M1G 1H1

Tel.: (416) 439-4354, Fax: (416) 439-6473

Knihovna na Masaryktownu

Středa: 16:00-21:00.

Tel.: 416-439-0792

Klub seniorů při Osadě svatého Václava

496 Gladstone Ave., Toronto

se schází (kromě měsíců července a srpna)

každou první a třetí středu v měsíci ve 13 hodin,
před tím jsou od 12 hodin bohoslužby.

Satellite 1-416

jsou nezávislé noviny reflektující různé názory, které se nemusejí vždy shodovat s názory redaktora těchto novin. Jsme přesvědčeni, že výměna myšlenek a názorů slouží vzájemnému pochopení a porozumění. Zásadně však neuvěřujeme články s rasistickým zaměřením, nepřátelské jiným národnostem nebo náboženstvím a podporující násilí.

Naším úkolem není říkat čtenáři, co si má myslet, ale předat mu informace, z kterých si může udělat svůj vlastní názor.

Přebírání původních článků a informací je možné, pokud se nezmění charakter článku a pokud nebude porušena rovnováha, která se diskusí sleduje.

Všechny články v našich novinách musí být podepsané a autor zodpovídá za správnost údajů v nich uvedených.

We acknowledge the financial support
of the Government of Canada through Canada Periodical Fund
of the Department of the Canadian Heritage.

Canada

Naše internetové
stránky

Satellite 1-416

Výběr z článků
v našich novinách.

Aktuální vždy v den vyjití novin.

satellite1-416.com

zpravy.ca

zpravy.org

spravy.ca

Toto číslo v PDF

www.6.satellite1-416.com

www.6.zpravy.ca

www.6.spravy.ca

Kalendář

Co se připravuje
v krajské komunitě v Kanadě

kalendar.satellite1-416.com

kalendar.zpravy.ca

kalendar.spravy.ca

Nové divadlo

O jednotlivých představeních

Nového divadla v Torontu

divadlo.zpravy.ca

NHL

Zpravodajství z NHL

nhl.zpravy.ca

Jak vyjdeme

v roce 2017

6 - 8. 6. 2017

7 - 20. 7. 2017

8 - 7. 9. 2017

9 - 5. 10. 2017

10 - 2. 11. 2017

11 - 7. 12. 2017

... a v roce 2018

1 - 11. 1. 2018

2 - 8. 2. 2018

3 - 8. 3. 2018

4 - 5. 4. 2018

5 - 3. 5. 2018

Financial

Kursovní lístek

100 Kč 5,72 CDN

1 CND \$ 17,50 Kč

1 EURO 1,51 CDN \$

1 CND \$ 0,66 EURO

1 US \$ 1,35 CDN \$

1 CND \$ 0,74 US \$

Universal Currency Converter - 23.5.2017

1 CDN \$ 17,47 Kč

1 EURO 26,49 Kč

1 US \$ 23,54 Kč

ČSOB - 23.5.2017

Toto číslo jsme dali
do tiskárny

31. 5. 2017 v 02:00

Příští číslo vyjde:

20. 7. 2017

Uzávěrka: 10. 7. 2017

Kalendář

www.kalendar.zpravy.ca
www.vstupenky.ca

1.6. (čt) 19:00
Pavol Hamel v Kitcheneru
Edelweis Tavern

2. 6. (pá) 19:30
Pavol Hamel v The Golden Phoenix
733 Lakeshore Rd. E. - Mississauga
Info: Patrik 905/781-9374
Janko 905/812-5503

3. 6. (so) 19:00
Pavol Hammel
Show, dinner & dance
Kostol sv. Cyrila a Metoda
5255 Thornwood Dr., Mississauga
905/812-5503

4. 6. (ne) 11:00
Česká národní pout'
ke kanadským mučedníkům
Midland, Ontario

8.6. (čt) 7:30
Sam Boverman zpívá písně Johnny Mercera
Restaurace Praha
450 Scarborough Golf Club Rd.

11. 6. (ne) 11:00
Slovenský den Kanady
Slovenský kulturný spolok
Park Koliba
1720 Barbertown Rd., Mississauga
Info: D. Piccola: 905/828-9116
G. Volker: 416/763-0735
A. Zapletal: 416/762-7966

9. - 11. 6.
Kongres ČSSK
Edmonton

11. 6. (ne) 17:00
Nokturna na Masaryktownu
Brigita Tivadarová - soprano
Kathrine Slovak - piano,
André Pevný - piano
Pavol Frieder - housle
450 Scarborough Golf Club Rd.

17. 6. (so) 17:00
Svadba pod Tatrami
Literárno-hudobné pásmo
Klub Martina Rázusa
1424 Davenport Rd., Toronto

24. 6. (so) 13:00
70. Český a Slovenský den
Masaryktownu
450 Scarborough Golf Club Rd.
Scarborough

25. 6. (ne) 10:30
Dětská mše svatá
Následuje společný oběd
Kostel sv. Václava
496 Gladstone Ave.

1. 7. (so) 10:00
Kanadský den
Průvod etnických skupin v Torontu
Church & Bloor

19. 8. (so) 11:00
Slovenský jarmok
Slovenský kulturný spolok
Park Koliba
1720 Barbertown Rd., Mississauga
Info: D. Piccola: 905/828-9116
G. Volker: 416/763-0735
A. Zapletal: 416/762-7966

27. 8. (ne)
Piknik v přírodě pro děti
Klub Martina Rázusa

23. 9. (so)
Svatováclavské vinobraní
Farnost sv. Václava
496 Gladstone Ave. Toronto

30. 9. (so) 10:00
Deň otvorených dverí/Deň Bradla
Slovenský kulturný spolok
Park Koliba
1720 Barbertown Rd., Mississauga

70. Český a Slovenský den bude na Masaryktownu v sobotu 24. června 2017 od 13 hodin

NOCTURNES IN THE CITY PRESENTS SPECIAL CONCERT

Sunday, JUNE 11 5:00 PM

Soprano from Slovakia

PRAGUE Restaurant
(450 Scarborough Golf Club Rd.)

Brigita Tivadarová
Kathrine Slovak piano
André Pevný piano
Pavol Frieder violin

G. BIZET, B. BRITTEN, A. DVOŘÁK, F. LEHAR, F. HANDEL, A. PIAZZOLLA & J. MASSENET

Dinner Special!
Tatar biftek (Steak tartare)
call for reservation
Marianka at 416.289.0283

www.vstupenky.ca

TICKETS: \$25.00 at the door

Klub Martina Rázusa

1424 Davenport Rd., Toronto

Vás pozývá na podujatia v roku 2017

17. júna : Literárno-hudobné pásmo : „Svadba pod Tatrami“.

27. augusta : Piknik v prírode pre deti.

14. októbra : Siedmy ročník Detskej recitačnej súťaže : „Maroško“.

Viac informácií na telefónnom čísle : 416 658 9793

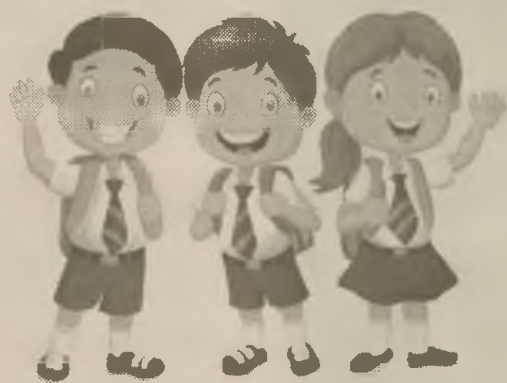
S finančnou podporou

FARNOST SV. VÁCLAVA V TORONTU

Vás srdečně zve

"DĚTSKÁ" MŠE SVATÁ na závěr školního roku spojená s reportáží české křesťanské televize TV NOE

NEDĚLE 25. ČERVNA 2017

kostel sv. Václava, 496 Gladstone Avenue
10.30 hod. "dětská" mše svatá, 11.45 hod. oběd

VSTUPNÉ jednotné \$10

(v ceně je porce domácí svíčkové, zákusek a káva)

VSTUPENKY - rezervace u otce Tomáše po nedělní
bohoslužbě, telefonicky 416-532-5272
nebo e-mail: t.kana@seznam.cz

Czech & Slovak Institutions

České velvyslanectví Czech Embassy

251 Cooper St.
Ottawa, ON K2P 0G2
Tel.: (613) 562-3875
Fax: (613) 562-3878

E-mail: ottawa@embassy.mzv.cz

Slovenské velvyslanectví Slovak Embassy

50 Rideau Terrace
Ottawa, ON K1M 2A1
Tel.: (613) 749-4442; 749-4450
Obch. zast.: (613) 748-1773
Fax: (613) 748-0699

Český generální konzulát Czech General Consulate

2 Bloor Street West, Suite 1500
Toronto, ON M4W 3E2
Telefon: 416-972-1476
Fax: 416-972-6991

E-mail: toronto@embassy.mzv.cz
Úřední hodiny:

pondělí, úterý, čtvrtek a pátek 09.00 - 12.00

Honorary consulate of the Czech Republic

Calgary, AB

Honorary Consul: Jaroslav Jelínek
Suite 303 - 6707 Elbow Dr. SW.
Calgary, AB T2V 0E5
Tel.: (403) 269-4924, Fax: (403) 259-4533
E-mail: calgary@honorary.mzv.cz

Montreal, Quebec

Honorary Consul:
JUDr. Hynek Žikovský
2020 University, Suite 1920.
Montreal, QC
Tel.: (514) 316-4383
E-mail: montreal@honorary.mzv.cz

Honorary consulates of the Slovak Republic

Calgary, AB:

424 Varsity Estates Place NW
Calgary, AB T3B 3B9
Tel.: (587) 333-6831,
Fax: (206) 424-0205.
E-mail: richard@wolfii.com
Mr. Richard Wolfii, Honorary Consul
Jurisdiction: Alberta and Saskatchewan

Montreal, QC

22, Place de la Madeleine
Dollard des Ormeaux, QC H9B 1W3
Tel.: (514) 421-2972,
Mobil: (514) 585-2496
Fax: (514) 421-1583
slovex@sympatico.ca;
slovex@slovex.com
Dezider Michaletz, Honorary Consul

Toronto, ON:

649 Brooker Ridge
Newmarket, ON L3X 1V7
tel: 647/290-9304 fax: 905/898-0166
slovakconsulateto@gmail.com
Michael Martinec, Honorary Consul
Jurisdiction: Province of Ontario

Dr. Petr Munk Chiropraktik

1552 Bloor St. W.
Toronto, Ont.
www.drpetermunk.

Ordinační
hodiny:
Pondělí-pátek:
10-13 a
15-19.

Tel.: 416/533-0005

ČESKO-SEVEROAMERICKÁ OBCHODNÍ A KULTURNÍ KOMORA INC.

CZECH - NORTH AMERICAN
CHAMBER OF COMMERCE
AND CULTURE

909 Bay St. # 1006
Toronto, ON M5S 3G2

Tel./Fax: (416) 929-3432

E-mail: czechevents.novotny@gmail.com
www.czechevents.net

O čem se v televizi nemluví

Bylo to někdy v létě 1979, na III. úsek na Bory přišli noví vězni. Mezi nimi nadějný fotbalista z Humpolce jménem Skočdopole. Jeho provinění? Postěžoval si v práci, že dneska zdraží kafe, zítra cigarety. Na to tehdy byly paragrafy a záložník šel místo na zelený trávník pěkně do chládku. Asi by to dneska komise zkoumající třetí odboj neuznala, protože „správný odboj“ se dělá se zbraní v ruce (definice Topolánkovy vlády), ale vězni na Borech byli tolerantnější. Těch bezejmenných tam byla spousta: Svědci Jehovovi, Richard Rýznar za to, že pustil na diskotéce Kryla, Slávek Habych za výtržnost při odvodu... Spousta zapomenutých osudů. Jedním z těch zapomenutých byl právě Skočdopole, dokonce i já jsem zapomněl jeho křestní jméno (myslím si, že se jmenoval Zdeněk), ale vzpomněl jsem si na něj při pořadu České televize z 22. května 2017. V Římě se tehdy hrál Davis Cup Itálie-Československo a v neděli na vycházce k nám přiběhl Zdeněk a nadšeně sděloval, nikoliv průběh zápasu, nějaké eso či další game, ale že v hledišti byl nápis SVOBODU POLITICKÝM VĚZNŮM V ČESKOSLOVENSKU. Nevěděli jsme, jestli je to skutečnost anebo fantazie vězňů, kteří dvanáct hodin denně brousí korálky a v sobotu jim je dovoleno při čaji koukat na bedýnku. Pokud by to byla pravda, bylo nám jasné, odkud vítr fouká. Strojda Pelikán se zřejmě rozpomněl. Zkrátka nebyli jsme si jisti, byla-li to skutečnost nebo fata morgána. Jenže v pondělí došla *Mladá fronta*, tehdy

nebyla ještě *Dnes*, která přinesla krátkou zprávu *Provokace v Římě* a my jsme věděli, že Zdeněk sledoval tenis velice pozorně a že pan Pelikán nezapomněl.

Jiří Pelikán totiž pil komunistům krev a dělal to zřejmě dobře. V Římě začal vydávat exilové *Listy*, které se staly v Československu žádanou duchovní potravou. Šly z ruky do ruky, kolovaly po domácnostech, citovala je Svobodná Evropa a tak ministr vnitra Jaromír Obzina rozhodl, že by možná bylo dobré ho odstranit, jak vyšlo dnes po více, jak třiceti pěti letech najevo; k únosu nebo odstranění mělo dojít za pomoci Organizace pro osvobození Palestiny a Obzina o tom jednal s Jasirem Arafatem a k *Akci Pelikán* měli být použiti lidé Abú Ijád. Abú Ijád byl později zabit izraelskými agenty v Tunisu a česká strana se obávala příliš velkého skandálu z atentátu na poslance Evropského parlamentu a proto od plánu ustoupila.

Čím se provinil Jiří Pelikán? Verboval dobrovolníky do cizinecké legie? Kupoval zbraně? Podporoval teroristické ozbrojené útoky? Zní to jako z pohádky, ale snažil se nenásilnou cestou něco změnit. A to, že ministr vnitra Jaromír Obzina ho chtěl likvidovat, je jen důkazem toho, že se skutečně měl čeho obávat.

V první části stejného pořadu je o vraždě Čecha žijícího v Anglii Zdeňka Machara. Reportérka Andrea Máslová popisuje, jak devětadvacetiletý Angličan Raymond Sculley loni v září umlátěl řetězem se zámek na kolo Čecha z Rožnova pod Radhoštěm Zdeňka Machara. Zdeněk Machar byl úspěšným manažérem v potravinářské firmě. Když se vracel z práce, zastavil se v bistro pro večeři. Došlo k slovní výměně mezi ním a pozdějším útočníkem. Skupina ho pronásledovala, napadla a Sculley mu zasadil několik ran, z nichž jedna byla smrtelná. Porota složená z mladých Britů, útočníka překvapivě pro nedostatek důkazů, osvobodila. Nebylo prý prokazatelné, že Angličan byl útočníkem. Záběry z pouliční kamery byly nezřetelné... Co však Česká televize neřekla? Dne 23. července 2016, čili dva měsíce před zmíněným incidentem se konalo referendum o setrvání Británie v EU. Po těsném vítězství (51,9 %) stoupenců odchodu z EU se neuvěřitelně rozmohlo násilí proti cizincům z východní Evropy, obzvláště Polákům, kteří pracovali v Británii, že se dokonce uvažovalo o tom, že k jejich obraně bude přizvána polská policie a lidé typu Raymonda Sculleho zřejmě nerozlišují, jestli se jedná o Poláka nebo Čecha či Slovaka. Nechci a nemohu sahat porotě do svědomí, ale v této atmosféře asi bylo obtížné rodilého Brita ve sporu s cizincem neosvobodit. Proti rozhodnutí poroty není odvolání a nakonec pro nedostatek důkazů byl osvobozen i O. J. Simpson. A nechoďme tak daleko vždyť 24. září 1993 skupina skinů zabila Róma Tibora Danihela, když zahnila čtyři Rómy do řeky Otavy v Pisku, kde se pak Danihel utopil. Soud se pak táhl několik let a při cestě do jižních Čech v listopadu 1996 prezident Václav Havel na místě, kde Tibor Danihel utonul, symbolicky vhodil do řeky sedm bílých růží. „Jsem dost zneklidněn tím, že se po tak dlouhou dobu nepodařilo jednoznačně říci, co se vlastně stalo, kdo je vinen a potrestat ho. Vše nasvědčuje tomu, že se mladý Rom stal obětí rasismu,“ řekl při té příležitosti prezident (romea.cz).

Násilí je totiž velice často společností tolerováno, zatímco stoupenci nenásilí jsou zesměšňováni a někdy i pronásledováni. Jeden velice dobře informovaný krajan mně před časem sdělil, že dr. Martin Luther King byl agentem KGB. Myslím, že v případě potřeby by mezi agenty KGB zařadil i Petra Chelčického, Gándiho či Tolstého. Podle něj tato organizace prý vedla i všechna pacifistická hnutí na Západě. Nějak se již nepřipomíná, že komunismus padl ve východní Evropě nenásilnou cestou a že mírové hnutí v tzv. Německé demokratické republice sehrálo významnou roli při pádu Berlínské zdi.

Odpírači vojenské služby jsou trnem v oku všem totalitním systémům. V hitlerovském Německu byli popravováni již od roku 1936. Letos v květnu se objevil v Banské Bystrici

Igor Dulovič u banskobystrického soudu
17. května 2017

před soudem Igor Dulovič, který byl v letech 1978, 1981 a 1989 odsouzen celkově na sedm let a čtyři měsíce. Jak mně e-mailoval jeho advokát JUDr. Lubomír Müller, soud sice zrušil výrok o vině, ale prokurátorovi Mgr. Ondřeji Tomkovi se to velmi nelíbilo a podal proti rozhodnutí soudu stížnost, a to navzdory tomu, že Evropský soud pro lidská práva v roce 2011 v kauze Bayatyan proti Arménii vysvětlil, že perzekuce těch, kdo odpírají vojenskou službu kvůli svému svědomí a náboženskému vyznání, je porušením čl. 9 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod; Nejvyšší soud Slovenské republiky v roce 1998 ve svém sjednocujícím stanovisku potvrdil, že opakované trestání kvůli trvalému odepření vojenské služby je nepřipustné; Listina základních práv a svobod z roku 1991 garantuje právo na odepření vojenské služby z důvodu svědomí a náboženského vyznání. O stížnosti bude rozhodovat Krajský soud v Trenčíně.

Dalším barometrem může být skutečnost, že v Putinově Rusku byli letos zakázáni Svědci Jehovovi. Důvodem není jistě skutečnost, že neuznávají svatou Trojici, či že odmítají transfuzi krve. To by jim jistě baťuška Vladimír prominul. Hlavním důvodem je beze sporu odmítání vojenské služby. O této skutečnosti se také mnoho v televizi nehovoří a církve, které se velice často ohánějí náboženskou svobodou, opět mlčí. Za to se z televize dovíme, že americký prezident Donald Trump dodá do Saudské Arábie zbraně v hodnotě desítek až stovek miliard dolarů, ačkoliv se celou dobu ptám, odkud jen ten Islámský stát ty zbraně má.

Aleš Březina – Toronto

SAM BROVERMAN

Prague Restaurant
450 Scarborough Golf Club Road
Thursday, June 8, 7:30 - 9:30
416-289-0283

Poezie Carvera - s Labusem a Viklickým

Pokračování ze str. 1

také Bondyho, dokonce hrají ve filmu z roku 2014 *Odborný dohled nad východem slunce*, kde hrají s Brabencem a zpívám tam jeho *Francovku*, kterou zhudebnil Mejla Hlavsa.

ABE: Jaký máte program do budoucna?

JL: Hrají ve čtyřech divadlech a točím filmy, takže práce mám dost. Dotočil jsem právě pohádku, která bude na Vánoce v televizi a také jsem dokončil film *Hmyz* s panem Švankmajerem. Premiéra bude až příští rok, ale jsem na to moc zvědavý, protože on dělá všechny dodělávky ručně a zásadně nepoužívá počítačovou techniku. Já sám také nemám tu moderní techniku rád. Mám snad nejstarší mobil, který existuje. Zkrátka je to něco, co k životu nepotřebuji. Raději si jednotlivé věci ošáhám. Podobně je to s poezií. Jakmile ji začnu dělat na jevišti, začnu ji i jinak chápat. Škoda, že je taková hektická doba a poezie se stala popelkou. Dříve se poezie četla více.

ABE: To je pravda Jevtušenko dokázal vyprodat stadióny...

JL: Lidí dnes spěchají na poezii, ale poezie chce čas, klid, zažít si to. Doba je strašně rychlá a je to škoda.

Emil Viklický vystudoval na Přírodovědecké fakultě univerzity Palackého v Olomouci matematiku. Od té doby se však věnuje jazzu, který studoval na Berklee College v Bostonu. V současnosti vystupuje především s *Emil Viklický „Grand Moravia Trio“*. Takže mu severoamerický kontinent není cizí. Jazz pro něho znamená radost. Proto se nevěnoval matematice, ačkoliv měl po studiu nabídku pracovat na Vysoké škole jako asistent. Podle něj nejlepší způsob, jak přežít normalizaci, bylo hrát jazz s Karlem Velebným a SHQ. Na jazzových festivalech koncem šedesátých let ho zaujali, američtí hudebníci kteří přinášeli něco nového. Asi největší dojem na něj udělal v roce 1967 flétnista a saxofonista Charles Lloyd.

EV: Tehdy vystupoval s velice mladým klavíristou Keith Jarrettem, který okolo piana tančil. Bylo to setkání s živou muzikou. Pamatuji se na Duke Ellingtona. Bylo to v době, kdy jsme si Ameriku a jazz idealizovali a najednou ti dědovské vystoupali po schodech a šli v Lucerně nahoru mezi lidmi. Velkou legendou byl jazzový pianista a skladatel Theolonious Monk, trumpetista Dizzy Gillespie, s Louism Armstrongem přijel vynikající bubeník Danny Barcelona. Pokud se pamatuji, věnoval mladému Hammerovi činel. Jan Hammer ml. po roce 1968 odešel do Spojených států. Byl pro mne velkou inspirací. Jako čtrnáctiletý jsem slyšel, že hraje lidovky, Hammer tento směr opustil, ale já jsem u toho zůstal. Honzu inspiroval švédský pianista Jan Johansson, který tragicky zahynul při autonehodě v listopadu 1968. Ten na popud amerického

Když jsem to dostal, tak jsem zjistil, že je to hrozně těžké zhudebnit, protože to nemá rýmy a nemá to stejný počet slabik. Bylo obtížné něco z toho vybrat. Co zhudebnit a co nezahudebnit? Nakonec mne napadly dvě věci, které by šly udělat a hrajeme to už čtrnáct let. Ve *Viole* bylo několik beatnických básníků, ale třeba Kenneth Rexroth má rytmus a rým, což u Carvera chybí.

Magdalena Kožená

Foto: wiki

ABE: Kromě jazzu se věnujete i opeře, složil jste tři. Spolupracoval jste s Magdalenou Koženou...

EV: To byla skvělá spolupráce na *Poctě Josipu Plečnickovi - Dopisy Plečnickovi* (na motivy textů Alice Masarykové) a bylo to ještě tehdy, když Magdalenu nikdo neznal. Již tehdy jsem pochopil, že umí zpívat. U školených zpěvaček je problém, že začnou tvořit tón, ale jsou pak pozadu. Tehdy jí bylo dvacet jedna a bylo to hlasově i výrazově dobré. Neexistovaly rytmické problémy. Nebyl tam dirigent, jen jsem občas zvedl od piana ruku, kterou jsem měl volnou. Kdo umí, umí a ona už to uměla v jedenadvaceti. Jsem strašně rád, že to mám natočené, protože je to jediná soudobá hudba, kterou Magdalena natočila. Samozřejmě teď se věnuje pouze hudbě starší.

ABE: Jako skladatel, jak hodnotíte z beatové hudby třeba Dežo Ursinyho?

EV: Byl skvělý, ale měl smůlu, protože mu utekla celá kapela – The Beatmen. V té době byli asi nejlepší.

ABE: Které rockové kapely jste měl z těch sedmdesátých let rád?

EV: Já jsem to moc nesledoval. V těch patnácti to byli Beatles, něco jsem nalezl i v těch Stonech. Tam byl zajímavý vliv blues, ale nebyl jsem do toho blázen. Dával jsem přednost spíš Oscaru Petersonovi, Herbie Hancockovi, již zmíněnému Keith Jarrettovi, Chick Coreovi, kterého jsem poprvé slyšel v roce 1967. Tehdy ho nikdo neznal. Rockovou hudbu poslouchala většina lidí, ale mně to nic neříkalo. Dokonce jsem natočil asi dvě věci se *Žlutým psem*. Jazzový muzikant zahraje ty rockové věci, ale těžko zahraje rockový muzikant jazz.

ABE: Existovaly však kapely, které inklinovaly k jazzu, například Emerson, Lake and Palmer...

EV: Ano ti byli skvělí a u nás se o podobné věci pokoušel Marian Varga s Collegiem Musicum. Dělal to dobře a Marian Varga je stále jedním z nejlepších hudebníků u nás.

ABE: Děláte také filmovou hudbu?

EV: Napsal jsem o tom knížku. Jazz je muzika nezávislá. Muzika pro film nebo divadlo je muzika závislá. Co to znamená, že nemůžete dělat to, co chcete. Musíte tedy udělat, jednak to, co to medium vyžaduje, za druhé to, co vyžaduje režisér. Za svůj život jsem se potkal jen asi s dvěma nebo třemi režiséry, kteří rozumějí hudbě. Režisér umí mluvit se všemi profesemi, které dělají film: se scenaristou, s kameramanem, s výtvarníkem kostýmů, ale ne s muzikanty. S těmi mluvit neumí. A teď jsou režiséři, kteří si to přiznají, těch je málo a řeknou, udělej si to, jak chceš. Druhá skupina je těch, kteří si to nepřiznají a pak požadují třeba „nehudební muziku“ nebo „šetřivku“. A teď do toho začnou mluvit producenti. Tam muzika pak není nezávislá. Jediný režisér, který snad rozuměl hudbě, je Lordan Zafranović.

ABE: Zasahoval režisér Louis Malle v roce 1958 Miles Davisovi do *Výťahu na popraviště*?

EV: Nemohl, protože ho Miles Davis nenechal, to je popsáno v hodně knížkách. Pustil mu film a Miles Davis k tomu hrál. Takovouhle šanci vám dá někdo, kdo je chytrý a věděl, že Miles Davis má takový cit a charisma, že to udělá. To je známý případ, ale méně známé je, že německý režisér Otto Preminger natočil v roce 1959 film *Anatomie vraždy* a ve filmu hraje i Duke Ellington. Já jsem měl to štěstí, že jsem se potkal s trombonistou Lou Blackburnem, který u tohoto natáčení byl a ten říkal, že tehdy přišli do studia a Ellington neměl ani notu, seděl u piana něco zahrál a řekl, co budou hrát trombony a ostatní hudební nástroje, zapisovač to rozhodil a jelo se na ostro.

Nakonec, když jsme se rozcházelí, zjistili jsme, že jsme se oba narodili v roce 1948 a oba na narozeniny některého z prezidentů: Emil Viklický v den narozenin Klementa Gottwalda a já v den výročí narozenin dr. Emila Háchy.

Pokud jste nebyli na Masaryktownu, tak sólový recitál Emila Viklického bude tuto sobotu 3. června 2017 opět v restauraci Praha od 17 hodin.

Další Nokturna jsou v neděli 11. června 2017, rovněž od 17 hodin a bude zpívat sopranistka Brigita Tivadarová z děl Bizeta, Brittena, Dvořáka, Lehára, Händla, Piazzolly a Massenet.

Aleš Březina

Švédský pianista Jan Johansson

Foto: wiki

skladatele a basisty Oscara Pettiforda, žijícího od roku 1958 v Kodani, začal hrát švédské lidovky. Johansson s tím začal v roce 1962 a měl obrovský úspěch a dnes je to legenda a zároveň inspiroval Jana Hammera ml. a od něho jsem to převzal já. Tuhle příhodu jsem se dověděl od švédského pianisty Jana Lundgreny, když jsme spolu hráli letos v Brně.

ABE: Lidová hudba je spojená podobně jako dnešní večer s poezií...

EV: Když jsem byl mladý, tak jsem poezií neholdoval, zajímal mne pouze jazz, ale protože jsem se oženil s mojí paní Milou dnes Viklickou, která byla dvacet pět let ředitelkou Violy, tak jsem do té poezie spadnul a vytvořil jsem hudbu k 30-40 představením Violy. Po každé je to různé, třeba tentokrát přišla za Jirkou Labusem a ptala se ho, co by chtěl udělat a on řekl, že *Edisona*. „Ale to jsme tu teď měli!“ „Tak Carvera!“ Moje žena ho znala a tak se dohodli na knížce *Proč si nezatančíte*.

POLIMEX

5 dolarů sleva

Kupón je platný do 31. srpna 2017

BALÍČKY

do České republiky, na Slovensku
a do dalších zemí EU

www.POLIMEX.com

PO MOŘI: 3 dolary za kg **LETECKY: 7 dolarů za kg**

plus manipulační poplatek*

SATELLITE

- 5 dolarů sleva na posílání balíčků.
- Vaše balíčky s tímto kupónem ošlepnete hotovou při podávání balíčku.

Kupón je platný do 31. srpna 2017

1-866-POLIMEX (765-4639)

TORONTO
141 RONSEVALLES AVE
(416) 537-0000

SCARBOROUGH
3482 LAWRENCE AVE.
(416) 439-7132

MISSISSAUGA E.
3415 DIXIE RD. UNIT 11
(905) 258-6683

MISSISSAUGA W.
3145 DUNDAS ST. W. UNIT 6
(905) 820-8800

BRAMPTON
190 BAYVIEW DR. W. UNIT 59
(905) 451-0606

HAMILTON
705 BARTON ST. EAST
(905) 312-8200

BALÍČKY MŮŽEME VYZVEDNOUT V OBLASTI VELKÉHO TORONTA**

*ceny se mohou změnit a mohou být odlišné mimo oblast velkého Toronta **Mohou být uplatněna některá omezení

Klub Martina Razusa

v spolupráci

s Muzeem slovensko-kanadského dedičstva
a Novým divadlom v Toronte

animovaný portrét umelcového domu v horách

Svadba pod Tatrami

v sobotu 17. júna, 2017 o 17 hodine

v divadle Nového divadla v Toronte

1424 Davenport Road, Toronto

(Davenport a Dufferin)

Vstupné \$10

Informácie a rezervácie na čísle 416.652.9793

Na mieste si bude možné zakúpiť občerstvenie

Nedělám umění, spíš kronikářství

Působivě vypráví lidské příběhy, osudy lidí výjimečných, zdánlivě obyčejných i těch na okraji společnosti. Její dokumenty jsou jedinečnými sondami do české společnosti. V letošním roce přichází s další sérií *Manželských etud*, časosběrného dokumentu, který mapuje osudy několika rodin už dlouhých třicet šest let. Sama se cítí být spíše kronikářkou než umělkyní. Považuje se za idealistku, věří, že vše dobře dopadne a že se vším člověk může něco dělat. Snad i proto se Heleně Třeštkové – šarmantní a příjemné dámě – daří na poli profesním i v soukromém životě. Ptala se Martina Kobzová

Čím Vás primárně lákal dokumentární film?

Už od základní školy jsem byla typ kronikářky. To jsou ty typy dětí, které nevynikají ani ve zpěvu, ani v kreslení, ani v tělocviku, a tak se stanou kronikáři (směje se). Zajímal mě něco zaznamenávat, sledovat v čase, táhlo mě to k příběhům, k dějům a taky k dějinám. S odstupem času se ale sama divím, kde se ve mně vzala ta drzost věnovat se filmu. Tehdy ve svých dvaceti letech jsem pro to neměla žádné předpoklady. Byla jsem zakříknutá, nesmělá, neprůbojná osoba. Navíc proti Vaší volbě byli i rodiče, takže tak trochu vzpoura. To nepůsobí zase tak nesměle. To je pravda. Rodiče byli rozčilení. Máma byla výtvarnice, táta právník, milí, slušní lidé, kteří neměli se světem filmu nic společného a báli se ho. Ano, proti mé volbě protestovali. Trochu je pak uklidnilo, že jsem se dostala na FAMU hned napoprvé a hlavně na katedru dokumentu, ten byl pro mě přijatelnější než hraný film.

Vaši parketou se stal časosběrný dokument. Čím Vám učaroval?

Už na FAMU se mi líbily takové ty přírodovědné filmy, které ukazovaly zrychleně nějaký proces, jak se zasadí rostlina, vyroste, zraje. Takhle filmová zkratka mi přišla atraktivní a použitelná i pro příběhy lidí. Cítila jsem, že tento formát je pro mě ten pravý. Ale byla v tom samozřejmě i velká nejistota.

Taková práce vyžaduje obrovskou míru trpělivosti a vytrvalost. A bezpochyby empatii a intuici při jednání s aktéry filmů. Zdálo by se, že k tomu mají větší dispozice ženy, souhlasíte? Žena ze své podstaty tihne k věcem, které jsou vlastně základem dokumentu. Dobře se v něm uplatňuje typická ženská vlastnost – zvědavost. Zaujímá nás, jak lidé žijí, jejich vztahy, co řeší. Dobře se uplatní i intuice, kterou zkrátka máme tak nějak víc vyvinutou.

Stejně to musí být zvláštní začít točit a nevědět, co přijde, kam se bude děj ubírat. Je to asi i jistý adrenalin, vzrušení.

Je to velké dobrodružství, které mě osobně baví. Nemáte jistotu, ale víru. Rámec je určený a záleží na tom, jak člověka pochopíte a jak se vám to jeho téma podaří dostat do filmu. Já jsem nastavená tak, že těm projektům věřím, jsem smířená s tím, že na výsledek si počkám, a že to má smysl. Jsem idealistka, a tak zatímco někteří mi kolegové předvídají spíš katastrofy, například ve vývoji osudů hrdinů, které se samozřejmě mnohdy vyplní, já vždycky věřím, že se to nějak dobře vyvine. K Vaším prvním projektům patřily *Manželské etudy*. Je až neuvěřitelné, že s nimi pokračujete doposud, po šestatřiceti letech. Jak ta myšlenka vznikla?

V roce 1980 jsem byla zaměstnána jako režisérka v Krátkém filmu, oslovila mě dramaturgie, zda bych měla zájem pustit se do experimentu – časosběrného projektu sledování několika mladých manželských párů od momentu jejich svatby po dobu šesti let. Ihned jsem s nadšením souhlasila. Měla jsem za sebou už svůj první pokus o jiný časosběrný projekt, film *Zázrak* z roku 1975, z nějž později vznikl *Soukromý vesmír*. Zadáním *Manželských etud* bylo sledovat nová manželství, protože v té době byla považována za velký problém častá rozvodovost mladých párů. Našich šest párů jsme našli na matrice, kam si přišli zadat termín svatby – bylo to zcela náhodné setkání, nebyli nijak speciálně vybíráni.

Rozhodně tedy šťastná náhoda, protože všichni s natáčením souhlasili. Nejen v první etapě, ale i v těch dalších.

Ano, naštěstí byli všichni ochotní. Mezi lety 1999 až 2005 jsme točili další pokračování: *Manželské etudy* po 20 letech, které byly v České televizi odvysílány v roce 2006. Do osudů rodin zasáhla změna režimu, osobní linka se protнула s linkou velkých dějin, o to byl vývoj zajímavější. Ve třetí etapě, která běží od roku 2009 a dokončujeme ji letos, natáčíme se všemi našimi protagonisty s

Fiddler's Dell Bar & Grill

Fully Licensed

Family owned & operated since 1954

European & Canadian Cuisine

Slovak and Szegedin Goulash with Dumplings,
Fried Cheese, Schnitzel, Jaeger Schnitzel,
Chicken Paprikash, Perogies.
and many more items on the menu.

Sun. Mon. Wed. Wings Night & Daily Specials

20 Domestic & Imported Beers on Tap.
Pilsner Urquell, Czechvar.

Watch all Sporting Events on 6 TVs.
Heated Patio with TV.

781 Annette Street @ Jane Street
Toronto ON M6S 2E4

Jozef Karol Tel. 416 767 8882

DĚTSKÝ TÁBOR HOSTÝN

(www.hostyn.org) existuje od roku 1954. Nachází se 80 km na S od Montrealu v lesích Lanaudierského pohoří. Kapacita tábora je 66 dětí. Tábor pro děti od 6 do 16 let bude mít opět jeden tři týdenní turnus, a to od 2. do 22. července. Cena je stejná jako vloni: 395 \$/1 týden, 765 \$/2 týdny a 960 \$/3 týdny. Daně se neplatí. Vystavujeme potvrzení pro daňové účely. Za každé další dítě ze stejné rodiny je sleva 10%. Poskytujeme slevy pro skupinové účasti. Pokud nám seženete nového účastníka, tak na požádání obdržíte odměnu 20 \$ za každý týden jeho účasti.

Výhody pro děti: kvalitní program, dobré jídlo, nádherná příroda. V táboře nabízíme hry v přírodě a výlety k vodopádům a jinam, volejbal, fotbal a košíkovou. Velký úspěch mají noční hry za použití baterek. Ve dvou klubovnách se pořádají tance, provozují ruční práce, hraje ping-pong a jiné hry. Na velkém jezeře Lafond máme soukromou pláž kde v čisté vodě provozujeme plavání, kanoistiku, kajakaření a rybaření. Protože máme nadbytek našeho dříví, děláme časté táborové ohně. Do tábora přijímáme i děti, které nemluví ani česky či slovensky. Ať si děti přivedou svoje kamarády či kamarádky. **Hledáme vedoucí k dětem.** Přednost mají bývalí účastníci. Přihlášky na dětský tábor a jiné důležité informace jsou na internetu:

www.hostyn.org

KONTAKTY: Tábor povede již po patnácté **Manažer:** RNDr. Josef Maxant, MSc. Tel. 450-465-4844, Fax: 450-923-4159, camphostyn@gmail.com, **Asistent manažera:** František Kaštanek, MSc, člen Canadian Counselling and Psychotherapy Association (CCPA), Cel: 514-488-1310, skastanek@sympatico.ca; **Sekretářka:** Ing. Viera Šebenová, Tel. 514-385-5153, vseben@hotmail.com; **Oblast Toronto:** Jirka Řehák, Tel. 647-723-8871, ekahera@yahoo.com; **Oblast Kitchener-Waterloo:** Blanka Michale, Cel: 519-500-3316, kwezechsandslovensky@yahoo.com; **Pro Česko a Slovensko:** Bc. Silvie Mezírková, smezirkova@seznam.cz; **Webmaster:** Ing. Vašek Kratochvíl, PhD, ykratochvil@gmail.com. Fotografie a videa z „youtube“ můžete vidět v sekci Fotogalerie na www.hostyn.org. Těšíme se na vaše děti a vnoučata!

výjimkou jedné ženy, která odmítla, ale její muž a syn s natáčením souhlasili. Z mého pohledu jsou nové díly celkem dramatické a plné malých mikropříběhů.

Paralelně s natáčením třetí série vznikl film Strnadovi, který už běží v kinech.

Je to jedna ze dvou sledovaných rodin, která se nerozpadla, byť prošla velkými krizemi. Zdálo se nám, že jejich příběh je inspirativní, zrcadlí se v něm několik důležitých témat. Kromě manželských vztahů jsou to vztahy s dětmi, kterých mají pět, víra ve vlastní schopnosti a odhodlání vzít život

Helena Třeštíková

Foto: Moje země, archiv rodiny

do vlastních rukou a podnikat. Zaujala nás i jejich jedinečná schopnost vše otevřeně a upřímně reflektovat, proto jsme je vybrali pro samostatný dokument.

Potvrdilo se Vám přísloví: každý svého štěstí strůjce? Natáčela jste nejen s rodinami, ale i se spoustou lidí s řekněme velmi problematickým osudem. Ať už je to narkoman, prostitutka, úspěšná zpěvačka nebo osamělá prvorepubliková hvězda Lída Baarová. Myslíte, že máme osud ve vlastních rukou, nebo jsme „rukojmí“ dějin a okolností, které se přes nás občas převalí a neptají se?

Já jsem vždy spíš pro teorii „osud připouštím, že jsou i zásahy osudu, které neovlivníme. I s krajní nepřízní dějin a okolností je ale možné snažit se bojovat a neztrácet aktivitu.

S hrdiny Vašich dokumentů zůstáváte většinou v kontaktu. Asi pro Vás musí být ale i těžké a bolestné v některých případech přiblížit jejich osudům. Jak se Vám daří držet si zdravý odstup?

Skoro se všemi zůstávám v kontaktu. Mám pocit, že všichni moji hrdinové se stávají součástí mého života a já asi zase součástí jejich životů. Je to prostě jistý typ přátelství, s někým více, s někým méně intenzivní, ale trvalé.

Máte ambici, aby Vaše filmy k divákům promlouvaly ve smyslu uvědomění si hodnot, aby je poučily, případně i ovlivnily? Nebo jde jen o výpověď, kterou si musí každý zpracovat podle svého?

Myslím, že platí obojí a nevylučuje se to. Nerada bych vysloveně poučovala, ale uvědomění si hodnot a ovlivnění bych připouštěla ráda. Pokud by mé filmy na diváky takto působily, budu spokojená. Jedním z Vašich celoživotních témat jsou mezilidské vztahy a rodina. Instituce rodiny to v době individualismu a akcentace vlastních potřeb nemá jednoduché. Co s tím? Vy sama máte rodinu funkční a stabilní, s manželem tvoříte harmonický pár, s dnes už dospělými dětmi spolupracujete dokonce profesně na některých projektech. Nějaká rada?

Na udržení funkční a stabilní rodiny asi neexistuje jednotný recept. Tolerance a přijetí toho druhého, jaký je, jsou známé pravdy. A pak spousty drobných nuancí téhož. A každodenní drobná „práce“ na vztahu. Já jsem měla štěstí na hodně kompatibilního „partáka“, což vše zjednodušovalo. Vyšli jsme z podobného rodinného modelu: pracovní aktivní žena a muž, který to nejen toleruje, ale i si toho cení. To nám jistě pomohlo v našem „dvoukariérovém“ manželství. A asi jsme měli štěstí, že jsme četli stejné knihy, chodili na stejné filmy a smáli se stejným vtipům. U dětí se nám vyplatilo, že jsme jim do ničeho moc nemluvili, nezasahovali jim například do toho, jakou profesi si zvolí. I přesto nás to svedlo dohromady i profesně.

Vaše filmy jsou sondami do české společnosti. Máte pocit, vyzorovala jste, že je něco, co lze nazvat českou povahou?

Nejsem sociolog a netroufám si definovat českou povahu. Zdá se mi však, že jsme ovlivněni tím, že nemáme moře a jsme sevřeni horami. Možná to přináší méně pocitu věčnosti a nekonečna a tím i méně nadhledu a velkorysosti.

Náměty Vašich filmů jsou jasně vymezeny hranicemi, točíte o českých lidech, zajímá Vás české prostředí. Co pro Vás osobně znamená země, ve které žijeme?

Já jsem spojená s Českem úzce, nerozlučně a navždy. To jsem si uvědomila už v devatenácti letech, když v srpnu 1968 přijely ruské tanky a my byli zrovna na dovolené ve Švýcarsku. Rodiče chvíli uvažovali o emigraci. Já jsem byla zcela proti. Vrátili jsme se a nikdy jsem toho ani vteřinu nelitovala. Tady tomu rozumím a jsem připravená s touhle zemí žít profesně, tak v osobním životě dobré i zlé časy.

Helena Třeštíková

Narozena 1949 - Vystudovala střední výtvarnou školu, obor propagační grafika, v roce 1975 absolvovala FAMU snímkem *Zázrak o narození dítěte*. Od roku 1980 se naplno věnovala časosběrným projektům. Natočila přes 60 filmů, k nejznámějším patří *Manželské etudy*, *Marcela a René* z cyklu *Řekni mi něco o sobě*, *Katka* z cyklu *Ženy na přelomu tisíciletí*, *Mallory* z cyklu *Ženy a drogy*, několik portrétů z cyklu GEN nebo dokument *Zkáza krásou* o Lidě Baarové, který označila za nejhorší natáčení ve své kariéře. Za své dokumenty obdržela mnoho ocenění a svou metodou zaujala i ve světě, získala např. cenu Evropské filmové akademie za nejlepší evropský dokument roku 2008 (René). Spoluzaložila sdružení *Film a sociologie* a Nadaci *Člověk a čas*. Od roku 2002 vede na FAMU jednu z tvůrčích dílen, v roce 2007 působila krátce jako ministryně kultury. Celá rodina Třeštíků je aktivní ve veřejném prostoru: manžel Michael, vystudovaný architekt, publicista, fanda a sběratel českého výtvarného umění, syn Tomáš portrétní a reklamní fotograf, dcera Hana produkční a radní za Prahu 7.

Z časopisu *Moje země* 1/2017 - otištěno se svolením vydavatele

MOJE ZEMĚ

Anotace

Moje země, vychází desátý rok, je exkluzivním magazínem věnovaným převážně České republice. Přináší pestře a živě informace z naší současnosti i historie, aktuální a podrobné průvodce regiony, netradiční reportáže, tipy na výlety, přírodní zajímavosti, národní poklady, setkání s výjimečnými osobnostmi, mapy. Najdeme zde i pestrou škálu rad, informací a tipů na domácí výlety. **Moje země** sází na zpracovaný, čtivý a objevný text a působivou obrazovou stránku s využitím špičkových autorských fotografií. **Moje země** spolupracuje s českou edicí prestižní společnosti National Geographic. **I doma je co objevovat!**

Parametry

Náklad	12 000 výtisků, z toho 5 500 předplatitelů
Rozsah	96 stran + 4 strany obálky
Formát	175 × 254 mm
Čtenost	50 tisíc za číslo, 110 tisíc za delší období
Struktura	58 % ženy, 42 % muži, střední vzdělání 46 %, vysokoškolské vzdělání 31 %
Periodicita	dvauměsíčník
Cena výtisku	49 Kč, předplatitelé 39 Kč
Roční předplatné	234 Kč
Distribuce	prodejní místa PNS po celé ČR, elektronická verze – www.diz.cz

Ediční plán	Vyrobil
1/2017	2.2
2/2017	6.4
3/2017	1.6
4/2017	3.8
5/2017	5.10
6/2017	7.12

Lizávkarka pro dodání pokračují je měsíc před vydáním čísla.

KONTAKT NA VYDAVATELSTVÍ
MOJE ZEMĚ ČESKO a.s., Grmářova 769/4, 621 00 Brno, © 532 193 013

MOJE ZEMĚ

Restaurant Prague Restaurace Praha

Nyní jsme otevřeni

Úterý 17-21
Středa 17-22

Čtvrtek-sobota 12-22
Neděle 12-21

Máme nejlepší řízky a točíme evropské pivo

Come to "Czech" us out!

Na oběd můžete přijít od čtvrtka do neděle
Prague Restaurant je vhodná pro svatby a jiné oslavy.
Je zde krásný pohled do parku.

416/289-0283

450 Scarborough Golf Club Rd
Scarborough Ontario M1G 1H1

www.pragerestaurant.ca
FB: Prague Restaurant
Instagram: PragueRestaurant

Vojta Náprstek – vlastenec, sběratel, mecenáš

Jedním z nejbohatších domů na pražském Uhelném trhu a dnes na Betlémském náměstí, býval dům *U Halánků*. V roce 1826 ho zakoupili Anton a Anna Fingerhutovi a zřídili si zde pivovar a vinopalnu. Ačkoli měli německé jméno, pocházeli oba z ryze českých rodin a jméno v němčině bylo ze zápisu matriky. Nikomu v rodině německé jméno nevadilo, až na nejmladšího syna, který se narodil 17. dubna 1826. Ten si v době studií jméno změnil – bez povolení úřadů – prostým překladem do češtiny na Vojtěcha Náprstka a to pak používal po celý svůj život. Stejně tak se celý život říkalo jejich domu *U Halánků* přesto, že Jan Halánek byl pouze jedním z mnoha majitelů, kterému dům patřil v konci 17. století. Tajemný, starobylý dům svým silným geniem loci ovlivňoval celý Vojtův život. Dům byl využíván do každého coulu, nejenom pro pivovar a vinopalnu, ale i pro byty a pronájmy dalším živnostníkům. Pivovar se těšil dobré pověsti a byl denně vyhledávaným místem pro nabídku jak jídla, tak pití. Zachovaly se i jídelní lístky a seznamy nabízených nápojů. Dnes by však už jen stěží někdo věděl, co se skrývalo pod názvy kořalek „Sprostá“, „Hořká česká“ anebo „Hořká anglická.“

Ke svému bohatství se Fingerhutovi dostali svou každodenní osobní těžkou prací v živnosti, což nebylo tehdy úplnou samozřejmostí, aby majitelé sami pracovali. Především Anna přicházela do pivovaru jedna z prvních a večer odcházela jako poslední. Tento pracovní rituál se ještě více utužil po smrti Antona. Anna měla v sobě neutuchající energii, pracovitost a přísnost. Kromě těchto vlastností byla velice zbožná s přesvědčením pomáhat chudým. Každý začátek měsíce nechávala přicházet chudinu do svého domu pro chléb a almužnu. Byla tím proslulá po celé Praze a okolí, vysloužila si přezdívku „Paní maminka od Halánků“. Vzdělání, zejména u žen považovala za zbytečné, také jí samotné se ho nedostalo. Jiný názor měla u svých dvou synů Ferdinanda a Vojtěcha, u kterých je považovala za zcela nezbytné pro jejich život.

Vojta vystudoval akademické gymnázium v Klementinu, nejprestižnější školu v Praze pod vedením Josefa Jungmanna. Výuka byla tak dokonalá, že žáci svými znalostmi byli na úrovni vysokoškoláků. Mezi spolužáky byl Vojta oblíbený o čemž svědčí zapsané vzpomínky jednoho z nich: *Mezi spolužáky zvláště milými byl také Fingerhut Adalbert, synek od Halánků, upřímný, zdravý, dobře živený, obratný a ochotný. Jsa z bohatého domu, mívával vždy kapsy plné mlasků dle období ročního, kaštiny, vejce na tvrdo, jablka, angrešty, sladké dřevo, cukrátky, jimiž štědře častoval mlsné spolužáky. Zde se také prvně seznámil s Orientem a chtěl pokračovat studiem orientalistiky. Narazil však na matku, která měla poněkud jiné představy o jeho dalším vzdělání – a tak vystudoval dva ročníky filosofické fakulty v Praze a poté práva ve Vídni. České sebevědomí už měl v té době v sobě hluboce zakořeněné. V Praze se pokoušel o výuku dívek v bohatých měšťanských rodinách s vírou, že je získá pro vlastenectví a češství. Záměr se však nezdařil, dívky v něm především viděly vhodného budoucího ženicha a méně vlastence.*

Dům u Halánků

Pro aktivní vystupování na shromážděních a projevech, které pronášel ve Vídni se brzy ocitl v hledáčku tamní policie a v roce 1847 byl dokonce zatčen. Také revoluční rok 1848 prožil v plné aktivitě proti monarchii. Po jeho vystoupení na Slovanském sjezdu v Praze už nezbyvalo než se rozhodnout mezi vězením anebo emigrací. O té přemýšlel už dříve, viděl v ní hlavně cestu za poznáním, méně politickou nutnost. Uvažoval o Rusku, Číně nebo Americe. Zajímavou je poznámka z jeho deníku z Nového roku 1848: *Dne 1. ledna 1849 doufám oslavit v Baltimore neb New Yorku nebo ve Filadelfii!* Bylo to myšleno v nadsázce, netušil, že se mu přání vyplní. Zvolil Ameriku, ale snu o Asii se nevzdával, stejně tak se nevzdával myšlenky na vybudování české osady. Rozhodoval se těžce hlavně kvůli matce – přesto se nakonec

rozhodl a v jeho poznámkách si lze přečíst: *Vzdaluji se sice od drahé vlasti mé, ale při všem cokoli podniknu, budu myslet jen na Vás, na drahou otčinu, při všem budu jediné jen k tomu směřovati, abych se tím po návratu svém prospěšným státí mohl národu svému...*

Vojta Náprstek

V říjnu 1848 se narodil se svou osudovou přítelkyní Kateřinou Krákorovou, nesmírně emancipovanou a sebejistou ženou na plachetnici Leontine a v prosinci obdivovali New York. Brzy se však dostavilo zklamání, adresy, které mu měly na počátku pomoci nefungovaly, neznal řeč, neměl žádné místní přátele, chyběly mu peníze a jakýkoli kontakt s matkou v Praze. Byl zoufalý, ale nevzdával se. Na určitou dobu založil český spolek, ve kterém se stal knihovníkem a stále vytrvale vyhledával české a ostatní slovanské krajany. Začal se stěhovat z místa na místo – všude vykonával nejrůznější zaměstnání, aby si obstaral alespoň základní prostředky. V roce 1850 se usadil v Milwaukee, kterému krajané říkali Milváňky, kde založil úspěšný obchod s knihami doplněný o další zajímavé zboží jako hudební nástroje a hračky, obojí od českých výrobců. Město Milváňky se nacházelo na břehu Michiganského jezera, mělo okolo 20 tisíc obyvatel, z toho asi polovinu tvořili Němci. Začal psát do německých novin a jeho Kateřina, zvaná Tinka se pokoušela vyučovat hře na klavír a šití. Vojta se plně ponořil do společenského dění, založil několik spolků, divadelní, pěvecký. Věnoval se i sociálním problémům. Všude si postupně získával autoritu a respekt, všude byl uznáván. Nelze vyjmenovat celou plejádu toho, co v Americe za deset roků udělal, tak alespoň to základní: osobní podíl na systému výuky v české škole v Bohemii ve státě New York, přednášky v české spolkové síni v Texasu, rozvoj české farmy v Nebrasce, založení a shromáždění rozsáhlé sbírky pro budoucí muzeum v Čechách, úspěšné vyjednávání jménem dakotských indiánů, založení mnoha spolků, vydávání novin.

Vytrvale psal matce o odpuštění, ta však stále mlčela. Hlavním důvodem mlčení byl vztah s Tinkou – ten se však neukázal trvalým a k radosti matky Anny ještě v Americe skončil. Matka se všemožně pokoušela zajistit Vojtovi u úřadů beztržný návrat. To se jí nakonec podařilo. Z Ameriky se vrátil v roce 1858 jako sebevědomý člověk, s nápady a duševní silou posouvat dál rozvoj české společnosti.

Nedokázal se smířit se zdejší zaostalostí oproti Americe. Jeho návrat byl v Praze přijímán s ohromným zadostiučiněním a slávou. Zajímavý je text Boženy Němcové k této události: *Velkého hluku tu dělá příjezd Vojty Náprstka. Matka dává po kolik dní už chudým jíst, na poděkování. Každý o něm mluví a divě se na něj nejdou lidé podívat. Je ale ten starý pudivír, jaký býval. Viděla jsem ho v divadle.*

Takže se vrátil do domu *U Halánků* a začal matce vypomáhat s živností. Brzy však mezi nimi nastaly problémy, kdy Vojta nesouhlasil s její každoměsíční podporou chudým a domníval

se, že lze pomoci účinnějším způsobem, stejně tak nesouhlasil s nemoderním vybavením pivovaru a její domácností. Ani v jednom se však nedokázali domluvit, takže *U Halánků* zůstal pivovar beze změny, almužny se rozdávaly dál a vařilo se ve staré černé kuchyni. Vojta se s plnou vervou pustil do osvětské činnosti, podporoval vznik spolků, Sokol, turistiku, pořádal přednášky, založil dokonalou knihovnu, ve které kromě knih byly i časopisy, kalendáře, almanachy, obrazy, zavedl výstřížkovou službu a nabídl zájemcům velkou módní technickou novinku, kterou bylo stereoskopické kukátko. Začal připravovat sbírky pro technické muzeum, které jako soukromá osoba později otevřel. *U Halánků* vznikl jeden z nejdokonalejších pražských salónů, který navštěvovala řada vynikajících českých osobností jako Neruda, Němcová, Světlá, Krásnohorská, Palacký, Holub, Masaryk, Purkyně a další. Nechodit k Halánkům byl kulturní a politický hřích.

V roce 1864 se v salónu konala zajímavá přednáška, na kterou Karolina Světlá pozvala 49 pražských dam. Ty byly tak unesené přednáškou o astrologii, že se dohodly založit *Americký klub dam* a také se tak stalo. Cílem bylo vzdělávání dam formou samostudia, přednášek a vycházek a samozřejmě i práce pro sociálně slabší a nemocné. Program vytvářel Náprstek a byl skutečně jedinečný. V prvních letech prošlo klubem více než 900 žen. Vycházky nebyly jen do Šárky, Stromovky, na Nebozízek, ale i na hvězdárnu, do modřanského cukrovary, na Karlštejn, do obrazárny, do Strahovské knihovny. V roce 1948 Klub zlikvidovali komunisté – byl obnoven až v roce 1996 a v domě *U Halánků* existuje od svého znovuoživení dosud.

Od roku 1881 byl Náprstek radním Prahy – od této doby vyřešil anebo napomohl vyřešit moderní a prospěšné věci městu. Jmenuji jen některé – stavba Petřínské rozhledny, zavádění plynu a vodovodů do domácností, osvětlení ulic, zhotovení mapy města se zakreslením zeleně, větší důraz na hygienu v Praze, moderní pražské pohřebnictví s použitím kremace.

A protože byl mužem mnoha paradoxů, nahlédneme trochu i do jeho soukromého života. Po návratu z Ameriky se objevila jeho druhá osudová žena a sice Josefa Křížková, nazývaná Pepičkou nebo Pepou. Mladé, dvacetileté děvče zaměstnané matkou Annou jako mladší stoličká, později starší, což bylo označení pro pracovníci u výčepu. Pepička byla zvyklá již od dětství těžké práci a vykonávala ji k plné spokojenosti Anny i v pivovaru. Zamilovala se do Vojtěcha a to tichou, obdivovanou láskou, ve které si uvědomovala propastný rozdíl ve společenském postavení. Její vzdělanost byla jen na

Pamětní deska

úrovni základního psaní, čtení, počtů a náboženství, nic víc. Tím, že byla Vojtovi trvale nablízku, začalo se tichou cestou rozšiřovat její kulturní, společenský a vlastenecký rozhled. K tomu jí napomáhala vysoká inteligence. Po několika letech Náprstek lásku opětoval – to už pro něj nebyla jen přítelkyně, ale i spolehlivou ženou pro práci v knihovně, přípravě sbírek, organizování přednášek. A opět to byla jeho matka Anna, která jejich vztahu nepřála, a to i přesto, že Pepu pracovně uznávala, mohla se na ni ve všem spolehnout a mnohdy jí považovala téměř za dceru. Vůdčí postavení v domě si Anna zachovala až do své smrti v roce 1873. O dva roky později se Josefa Křížková stala paní Náprstkovou, při čemž zvolili, na tehdejší dobu velmi neobvyklý, civilní sňatek. Nevěště bylo 37 roků a ženichovi 49.

Jana Fafejtová – Praha, foto internet

Praha - Noc kostelů 9. června. 2017
Kuks - srpen 2017

Č A §
O
C
H
Y

Lehkomyšlnost se mění v Naději

M
A
R
I
GABÁNKOVÁ

Čas sochy

Před několika lety mě Kuks okouznil a zvláště mne upoutaly „...neskutečné, a jakoby přímo z živné půdy uhnětené barokní sochy Matyáše Brauna (1684-1738), které se zde vznášejí nad okolní nížinou...“ (malíř Josef Šíma).

Od roku 2011 se do Kuksu opětovně vracím.

Oslovil mne nejen duch tohoto místa, ale i umění Braunových alegorických soch ztělesňujících *Ctnosti* a *Neřesti* v Kuksu a další díla v Novém lese nad Žirčí. Výstava *Čas sochy* přináší vizuální meditace o tom, do jaké míry mohou být tyto myšlenky vytesané do kamene významné, anebo naopak jsou redundantní v našem současném světě ovládaném počítači, nenasytností, chamtivostí a spotřební ideologií.

Kresbou a malbou se propracovávám do Braunovy barokní alegorie k zásahům jakéhosi ožívování soch, použitím prvků živých tváří, rukou nebo detailů technologie komunikace. Sochy *Zoufalství*, *Lenost* a *Víra* dostávají tváře živých bytostí a tím i důležitost současnosti. Neřest *Lehkomyšlnost* je proměněna v ctnost *Naděje*.

Tyto nejnovější obrazy navazují na výběr z dřívějších sérií (*Slepi vedou slepé*, *Memento Mori* a *Podobenství těla*). Ve své podstatě je to pokračující téma mé tvorby určené zájmem o lidskou postavu a vnitřního člověka.

Vizuální vnější podoba se pojí s vnitřní oblastí citu, ducha a myšlenky. Zabývá se výrazem a otázkou víry v Boha. V tomto kontextu mne fascinuje, „jak se Boží tajemství prolomuje do nejobyčejnější každodenní reality...“

(Pascal Quignard: *Georges de la Tour*).

Oprava hospitálu Kuks vyhrála nejprestižnější památkářskou cenu

Obnova barokního areálu v Kuksu na Trutnovsku získala ve finském Turku hlavní ocenění Grand Prix Ceny Evropského kulturního dědictví Europa Nostra. Informoval o tom Jan Cieslar z Národního památkového ústavu. Česká republika měla v klání o cenu Grand Prix dva kandidáty. Kromě Kuksu to byl také vzdělávací projekt Národního památkového ústavu (NPÚ) Památky nás baví. Slavnostního vyhlášení se ve Finsku zúčastnila i generální ředitelka NPÚ Naděžda Goryczková, která řekla, že jde o „historický úspěch“ pro českou republiku, neboť je to poprvé, co památkářskou Grand Prix získal český projekt.

„Je to obrovský úspěch české památkové péče a všech, kteří se jí věnují, NPÚ nevyjímaje,“ radovala se Goryczková. V Turku se představilo všech 29 úspěšných projektů a následně bylo vyhlášeno sedm držitelů hlavní ceny spojené s odměnou deseti tisíc eur (zhruba 265 tisíc korun).

„Předpokládám, že tyto peníze budou vynaloženy na další z atraktivních památek,“ řekla šéfka NPÚ. O konkrétním využití však ještě podle ní rozhodnuto není. Podle Goryczkové porota znovu ocenila, že obnova Kuksu nebyla pojata pouze jako obnova stavby, ale celého komplexu.

Devětadvacet laureátů Ceny Evropské unie pro kulturní dědictví *Europa Nostra 2017* bylo vyhlášeno už počátkem dubna. Zástupci Evropské komise a sdružení *Europa Nostra* je vybrali z více než dvou stovek zaslaných projektů.

„Obnova hospitálu Kuks, jako nedílná součást projektu ochrany budov a krajiny, je těch nejvyšších kvalit. Její víceoborový a mezioborový přístup považujeme za chválný a měl by sloužit jako přesvědčivý příklad pro jiné projekty obnov v Evropě,“ uvedla v dubnu ve svém odůvodnění porota. Hlavním turistickým magnetem Kuksu je prohlídkový okruh, prezentující historii rodu Šporků a fungování hospitálu od jeho výstavby až do současnosti.

Zrekonstruovaný hospital v Kuksu je nejnavštěvovanější státní památkou v hradeckém kraji, loni ho navštívilo 113362 lidí. První rok po otevření památky po obnově v roce 2015 areálem prošlo rekordních téměř 140000 lidí.

Rozsáhlá oprava kukského hospitalu stála téměř 440 milionů korun, obnovené byly vnitřní i vnější prostory, do podoby z počátku 18. století bylo navracené nádvoří a obnovou prošla i bylinková zahrada za hospitem. Oprava se týkala také bývalého hospodářského křídla, kde vzniklo výchovně-vzdělávací centrum.

Hospital dal na počátku 18. století vystavět František Antonín Špork za účelem péče o přestarlé a práce neschopné muže z okolí. Barokní areál je proslulý sochařskou výzdobou z dílny Matyáše B. Brauna. Prezentace vítězných projektů a slavnostní vyhlášení cen byly součástí zasedání Kongresu evropského kulturního dědictví, který pod záštitou finského prezidenta Sauliho Niinista a za účasti eurokomisaře pro vzdělání, kulturu, mládež a sport Tibora Navracicse pořádalo sdružení Europa Nostra. EuropaNostra je panevropská federace neziskových organizací, kterou podporuje široká síť veřejných institucí, soukromých společností a jednotlivců. Organizace zahrnuje více než 40 evropských zemí. Jejím prezidentem je renomovaný operní pěvec Plácido Domingo.

Ocenění Europa Nostra vzniklo před 15 lety a udílí se za mimořádný přínos v kategoriích památková péče, ve které uspěla obnova Kuksu, za výzkum, mimořádný přínos při péči o kulturní dědictví a v oblasti vzdělávání a osvěty, kde porotce zaujal projekt Památky nás baví. Ocenění se označuje za obdobu filmových Oscarů v oblasti památkové péče.

Autor: ČTK/jdneš.cz

MARIA GABÁNKOVÁ vystavuje v České republice

9. června 2017 při Noci kostelů

vernisaž v 18 hodin v Praze 10, Vršovicích - Tulska 1

během srpna v Kuksu, v Rentzově muzeu
a 23. -27. 8. při festivalu Theatrum Kuks

www.paintinggalleries.com

e-mail: gabankova@paintinggalleries.net

Tel. v ČR: 736-416-987

Copak nestojí za pochvalu, síla centu a dolaru?

Především nás pobavila beseda se Zdeňkem, který přinesl článek s prognózou, že nový francouzský prezident bude tlačit českou veřejnost k přijetí eura jako integrační finanční nástroj k upevnění evropské integrace do mocného velkostátu.

Eva ihned postřehla na svém iPodu, že tato zpráva pochází z bulvárního *Blesku* a Zdeněk řekl, že je to nejčtenější deník v Česku s nákladem přes půl milionu a *Bleskové* zprávy stojí za pozornost. Když Zdeněk dojel makový štrůdl, dopil kafe a odjel do zahradnictví koupit petúnie na ozdobu oken, vyslovila Eva podiv, že Zdeněk panikaří ve věci zavedení eura a poznamenal jsem, že Zdeněk se chystá na podzim navštívit Prahu a tak ho měna zajímá...

„Zlatý dolar!“ řekla Eva s obdivem, že v novém světě kraluje dolar nejdéle na světě. Včera na zasedání klubu *Cicero* v kavárně *Books&Beans* jsem přinesl v peněžence kanadské bankovky a optal jsem se svých přátel, co je znázorněno na kanadských bankovkách a k mému úžasu většina seniorů nevěděla a rádi se podívali, co je na bankovkách.

Eva vyprávěla historku, když před třiceti lety přiletěli k nám moji rodiče na půl roku do Sudbury, a jednoho dne si můj tatínek prohlížel kanadské dolary a po důkladné prohlídce řekl, že to jsou krásné a stabilní peníze, které se užívají víc než století.

K našemu údivu tatínek vzpomínal, že se narodil v Ostravě, když se platilo rakousko-uherskými krejčary, za první republiky užíval jako kluk koruny, za protektorátu říšské marky. Po válce se zase platilo korunami, pak komunisti zrušili 1. června 1953 úspory a vydali nové peníze a ožebračili šetřítky. Dlužno dodat, že tatínek prožil v Ostravě celý život a dožil se rozdělení Československa a vydání nových českých peněz. Při naší poslední návštěvě rodičů v Ostravě po přelomu tisíciletí tatínek znova vyslovil názor, že stabilní peníze jsou v jeho paměti nejvyšší příznak nejkrásnější země na světě. Tato stručná vzpomínka udělala mezi členy klubu silný dojem, protože dolar je pilíř blahobytu v této zemi a Mervyn se toho hbitě chopil, a řekl, že bude v den kanadských 150-tých narozenin prvního července oslavovat (mezi jiným) dolary.

Někteří se tomuto prohlášení zasmáli, jak v těchto časech politické korektnosti bývá žádoucí se poněkud červenat nad blahobytem i konzumerismem, ale nebyl to smích upřímný, protože nikdo z našich kanadských přátel si ani nedovede představit, že by se dolar zachvěl a jejich úspory zmizely jako hořící papír v dýmu v komínu.

Rozvažoval jsem nad tím, že Venezuela umístěná na čtvrtých největších zásobách nafty světa, se svíjí pod tyranii absolutního nedostatku kvůli Chávezovu socialismu, který oloupil Venezuelany o svobodu i o peníze a přivedl tuto atraktivní zemi na buben v čase kratším než 15 let fantasmagorické státní tyranie, kterou zavedl charismatický fanatik Hugo Chávez a tuto státní agonii prodlužuje neschopný následník Maduro.

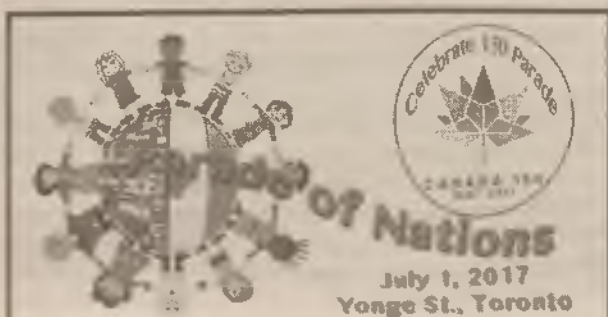
Venezuela je jen jeden příklad, jak snadno a rychle se dá hospodářský úspěch, postavený na naftové bonanzě, proměnit v sociální katastrofu. Z úvah o tristní Venezuele mne probudil pronikavý Fredův hlas, že volební vítězství prezidenta Macrona ve Francii je druhý příklad, že profesionální politikové nemají důvěru voličů a tak jako američtí voliči v osobě amatéra Trumpa vidí naději, Francouzi udělali totéž a uvedli na trůn Macrona jako prezidenta víceméně čistého od politikaření a ozdobeného ideály vládnout pro potřeby Francouzů a ne pro vlastní prospěch. Neřekl jsem k tomu nic, ostatní členové klubu řekli dost o ideálech a venku konečně svítí sluníčko a jaro vešlo do našeho města po špičkách a tak to mám rád, protože obrátky směru vývoje na obrtliku mne víceméně překvapují i zneklidňují. Nakonec už jsem těch změn k horšímu viděl dost!

Rost'a Firla – Sudbury

Milý Rosťo,

děkuji za příspěvek, ale i tentokrát s tebou nesouhlasím. Podle mne volba amatéra Donalda Trumpa a Brexit vedli k tomu, že v Rakousku, Holandsku a nyní ve Francii, voliči hlasovali pro politiky, kteří jsou výrazně pro evropsky orientovaní a nechtějí jít cestou jako Británie a Spojené státy. Ale to je můj názor a každý máme právo na svůj pohled. Přeji hezké léto v Sudbury a doufám, že tam nedejde ke klimatickým změnám jako zde v jižním Ontariu, kde voda v jezeře stále stoupá.

Aleš Březina

A nyní pracujeme na přípravě české části průvodu pořádaného v rámci oslav 150. let Kanady - Community Folk Arts Council. V průvodu se mají zviditelňovat etnické komunity, v krojích, pokud možno s pochodujícími kapelami, apod., ba i s alegorickými vozy, hlavně, aby se zdůraznilo čím daná etnická komunita přispěla Kanadě. Češi a Slováci sice přispěli, ale věcmi, které se spíš popíší na papíře, než aby byly viditelné v průvodu. Holanďané prý budou mít alegorický vůz s tulipány. Zde si uvědomujeme, že ač máme spoustu dobrých hudebníků, nemáme tanečníky. Ale přesto na věci pracujeme a po první koordinační schůzce dáme vědět víc. Vítejte nápady a všechny, kdo se chtějí účastnit! Zájemci ozvěte se Barunce Sherriřové na e-mail: barbara.sherriř@rogers.com; nebo na tel. číslo: 905/602-0264.

Vladimír Kabelík v americkém časopisu Black and White

Červnové číslo tohoto časopisu přináší krátký životopis a ukázkou z fotografií Vladimíra Kabelíka, o kterém jsme v březnovém čísle

tohoto roku. Jsou zde snímky *Koníček v okně*, *Molly*, *Houpací káň* a *Photography*. Ukázkou z časopisu můžete nalézt na <http://kabelik.com/assets/black-and-white-magazine.pdf>;

Chtěli byste sledovat a ovládat televizní vysílání z pohodlí vaší pohovky?

Za jednu cenu \$28.99 na měsíc máte dvě služby – Kábllovka.com i OnlineTV1.com

Česká a Slovenská televize ... jednoduše a bez počítače! ☎ 1-970-300-2044

PRŮZKUM: Polovina Čechů považuje rozpad Československa za chybu

Polovina Čechů hodnotí rozdělení Československa před 25 lety negativně. Ukazují to alespoň výsledky bleskového průzkumu společnosti Median pro Český rozhlas. V minulosti přitom jednoznačně převažoval postoj, že rozdělení země bylo správné. Teď vnímá pozitivně rozpad Československa zhruba 44 procent lidí. Zhruba 44 procent Čechů hodnotí rozpad Československa jako správný. Roli tehdejších premiérů Václava Klause a Vladimíra Mečiara při dělení země pak většina Čechů vnímá spíše negativně. Pozitivně hodnotí roli Klause a Mečiara při dělení Československa třetina lidí. „Je důležité doplnit dvě věci. Zaprvé mladí Češi častěji nemají názor nebo je tato pro ně už historická událost nezajímá. Za druhé fakt, že je těžko rozdělitelný sentiment veřejnosti k události i

dvěma do značné míry kontroverzním osobám jako celku,“ říká Martin Buchtík ze společnosti Median. Role Václava Klause a Vladimíra Mečiara je vnímána spíše negativně. Podle něj zároveň postupně klesá zájem Čechů o dění na Slovensku. Naopak větší zájem o život Slováků mají třeba lidé žijící v krajích sousedících se Slovenskem.

„Ještě před pěti lety se o život běžných Slováků zajímala zhruba polovina občanů České republiky, dnes už je to jen něco málo přes čtyřicet procent. Mladí lidé do 30 let jenom ve čtvrtině případů deklarují, že se o život na Slovensku zajímají,“ doplňuje Buchtík. Velká část lidí si také myslí, že rozdělení společné federace získali víc Češi než Slováci. Bleskový průzkum provedla společnost Median ve dnech 25. a 26. května a zúčastnilo se ho přes tisíc lidí.

irozhlas.cz

Zemřela signatářka Charty 77 Elzbieta Ledererová

V sobotu 27. května 2017 v německém Augsburgu zemřela Elzbieta Ledererová. Byla překladatelkou a zakládající členkou Výboru na obranu nespravedlivě stíhaných (VONS). Mezi prvními také podepsala Chartu 77. O úmrtí Ledererové informoval historik Petr Blažek. Manželem Elzbiety Ledererové byl významný disident, novinář, spisovatel a několikanásobný vězeň komunistického režimu Jiří Lederer.

Elzbieta Ledererová se narodila 7. ledna 1932 v Dolním Kazimierzi v Polsku. Vystudovala filologii, po škole se ale věnovala herectví. V roce 1967 se podruhé provdala za Jiřího Lederera, se kterým poté žila v Praze. Podle svých slov sice toužila po klidném rodinném životě, nicméně po boku svého manžela se aktivně zapojila do dění, které vrcholilo Pražským jarem. Psala do několika polských novin, spolupracovala s polským kulturním a informačním centrem a pracovala jako překladatelka. Po srpnové okupaci 1968 byla postupně odstavena a stejně jako její manžel vystavena perzekuci, uvádí Ústav pro studium totalitních režimů.

Ledererová byla jedinou členkou VONSu, která neměla československé občanství. Stala se jí v době, kdy byl její manžel ve vězení a zůstala doma sama s dcerou Monikou. (rozhlas.cz)

EXPERIENCE EDENVALE AERODROME

A beautiful place to fly and dine

- Bistro 26 Restaurant
- Hangar Rentals
- Czech Manufactured Ultralight Aircraft for sale
- Self Serve Fuel Station
- Runway Lights
- Automatic Weather Observation Station (AWOS)

5195 Hwy 26 East | Stayner, ON | L0M 1S0 | Tel: (705) 428.3112
www.edenflight.com | www.bistro26.ca | info@edenflight.com

For reservations please call (705) 428.4703 or email us at
info@bistro26.ca

EDENVALE
Aerodrome

BISTRO 26

Toronto FC i bez hvězd šlapalo jako hodinky

Nutno dodat, že to bylo v zápase s Columbusem a hlavně v druhém poločase, kdy hrál v závěru bez vyloučeného Delgada. Přesto dokázalo v posledních deseti minutách dvakrát skórovat náhradníky Osoriem a Hamiltonem a upravit na konečných 5:0. Skóre utkání zahájil Španěl Vazquez z Barcelony, když proměnil penaltu za sražení Ricketse. Další branku připojil v 39. minutě Morrow. V druhé

polovině pak Vazquez z trestného kopu po zemi zvýšil na 3:0. Toronto FC tak odčinilo špatný dojem z prohry v Ottawě, kdy v mistrovství Kanady prohrálo s Ottawou Fury 1:2 a s náskokem pěti bodů vede MLS. Potěšitelná byla i návštěva 25376 diváků. Při tom v utkání nehráli dva nejlepší hráči Sebastian Giovinco pro zranění a distancovaný Jozy Altidore. Snímek zachycuje situaci před brankou Toronto v prvním poločase.

text, foto: abe

Slavia mistrem, sestupují Hradec a Příbram

Před devíti lety utekla Slavia ze strahovského vyhnání do Eden, aby nasvém novém stadionu oslavila mistrovský titul, v sobotním odpoledni se na kopec nad Prahou vrátila, aby si právě tam vychutnala třetí korunovaci v tomto milénium. Zaslouženou, protože v závěrečném ligovém dějství zlomila Brno dvěma splenými góly, pod nimiž se podepsal náhradník v brněnské bráně Veselý, na šňůru zápasů bez prohry tak navlékla díky vítězství 4:0 šestadvacátý korálek a jakmile hodiny ukázaly 18:53, mohl se červenobílý národ oddat společně se šilhavého svěřenci mistrovské

euforii přímo na hrací ploše. Druhá Plzeň vyhrála sice nad Jihlavou 2:0, když obě branky byly vlastní a na obou se podepsal hostující Štěpánek. Sestupující Hradec porazil Bohemians 1905 1:0. S Příbramí v lize se přišlo rozloučit 1118 diváků, ta podlehl doma Zlínu 0:2. Teplicím stačilo k postupu do předkola Evropské ligy zdolat Duklu. V závěru utkání domácí zoufale útočili, za nerozhodného stavu se domácí tlačili ve velkém počtu do šestnáctky a při dvou standardních situacích šel do vápna i Grigar. Ze závarů se ale nic nezrodilo a v poslední minutě domácí dorazil další brejk Koreše, který ještě vrátil míč Preislerovi. Jeho přesná střela k tyči byla vůbec posledním, co se v zápase stalo. Do předkola Evropské ligy jdou Sparta, Mladá Boleslav a Zlín, který ve finále Českého poháru porazil v Olomouci druholigovou Opavu 1:0. Do první ligy postupují Olomouc a Ostrava (Opava).

Sport.cz

Švédové vyhráli MS

Strhující závěrečnou bitvu MS vyhráli nakonec po samostatných nájezdech Švédové, když rozhodující nájezd proměnil Bäckström. Švédové se ujali vedení v poslední minutě druhé třetiny Hedmanem, za Kanadany vyrovnal O'Reilly na začátku třetího dějství. Jelikož se utkání i po dvacetiminutovém prodloužení skončilo 1:1, rozhodovaly o mistrovském titulu nájezdy. V zápase o třetí místo porazilo Rusko Finsko 5:3. Ozdobou šampionátu bylo utkání Rusko-Kanada. Rusové vedli po čtyřiceti minutách 2:0, ale v závěrečné třetině je mladý tým javorového listu doslova ubruslil a zvítězil 4:2. Češi prohráli ve čtvrtfinále s Ruskem 0:3 a tak čekají na medaile od roku 2012. Slovensko skončilo ve skupině A až sedmé, když dokázalo zdolat pouze sestupující Itálii 3:2 v prodloužení.

Poslední Čech

Posledním Čechem, který zůstal v letošním Stanley Cupu byl Ondřej Kaše z Anaheimu. Ten dokonce vstřelil v play-off i dvě branky proti Nashvillu a dokonce 14. května při vítězství Anaheimu byl vyhlášen první hvězdou utkání. Anaheim v tomto utkání zvítězil 5:3. Druhou branku vstřelil v posledním klání v Nashvillu, ale tento zápas Kašeci prohráli 3:6. Ve finále se Nashville střetne s Pittsburghem, který vyřadil až v sedmém zápase av druhém prodloužení Ottawu 3:2.

863 Bloor St. W.
Toronto, Ont.
(416) 533-0080

281 Danforth Ave.
Toronto, Ont.
(416) 466-0330

Konečná tabulka

1. Slavia	30	20	9	1	65:22	69
2. Plzeň	30	20	7	3	47:21	67
3. Sparta	30	16	9	5	47:26	57
4. Boleslav	30	13	10	7	47:37	49
5. Teplice	30	13	9	8	38:25	48
6. Zlín	30	11	8	11	34:35	41
7. Dukla	30	11	7	12	39:35	40
8. Jablonec	30	9	12	9	43:38	39
9. Liberec	30	10	9	11	31:28	39
10. Karviná	30	9	7	14	39:49	34
11. Slovácko	30	6	14	10	29:38	32
12. Brno	30	6	14	10	32:45	32
13. Bohemians	30	7	7	16	22:39	28
14. Jihlava	30	6	9	15	26:47	27
15. Hradec	30	8	3	19	29:51	27
16. Příbram	30	6	4	20	29:61	22

Žilina vyhrála na Slovensku

OLM se bude ucházet Žilina. Slovan, Ružomberok a Trenčín budou hrát předkolo EL. Vzhledem k tomu, že Myjava opustila během zimní přestávky ligu, nesestupuje nikdo a z druhé ligy postoupí pravděpodobně VSS Košice, které mají pětibodový náskok před Nitrou.

Konečná tabulka

1. Žilina	30	23	4	3	82:25	73
2. Slovan	30	18	3	9	54:34	57
3. Ružomberok	30	15	7	8	55:38	52
4. Trenčín	30	14	5	11	53:48	47
5. Podbrezová	30	12	9	9	34:31	45
6. Trnava	30	12	7	11	34:37	43
7. D. Streda	30	10	12	8	37:34	42
8. Michalovce	30	8	5	17	35:55	29
9. Senica	30	7	7	16	25:35	28
10. Zl. Moravce	30	5	7	18	29:55	22
11. Prešov	30	3	10	17	17:63	19
12. Myjava	0	0	0	0	0:0	0

Travelling Outside of Ontario? Have You Purchased Travel Insurance?

SOUTH
ATLANTIC
OCEAN

Call us for the Best Rates

UNIGLOBE
Enterprise Travel

1221 Yonge Street, Toronto
Tel: 416 504 3800

Toll Free: 1800 825 7577

Monday - Friday: 9:00 AM - 5:00 PM

email:

blanka@premieregroup.com

dianab@premieregroup.com

OF EUROPE
HOLIDAYS

IATA

TTA

CLIA

WORLDWIDE

ROYAL LEPAGE

Signature Realty

R

**Rosti
Brankovsky**
Broker
Jedinečné služby

Jak prodat dům nebo kondo?

Rosti Brankovsky, který má hodně zkušeností s prodejem,
to může udělat za vás.

Jak koupit dům nebo kondo?

Když vidíte inzerát nebo nápis *Dům na prodej*,
Rosti Brankovsky vám ho může ukázat.

Jsem tu pro vás!

Royal Le Page, Signature Realty

Independently owned and operated brokerage

416/443-0300 - direct 416/443-9575

www.brankovsky.com * e-mail: rostib@rogers.com

